

Kultur- og kirkedepartementet

Boks 8030 Dep

0030 Oslo

Deres ref: 2007/02370 ME/ME3 CLH:elt

Vår ref: 09/00723

Oslo 27.08.09

Høringsuttalelse til forskriftsutkast

Styret i Norsk filminstitutt har behandlet utkastet til Forskrift om tilskudd til utenlandske audiovisuelle produksjoner, datert 28.5.2009.

Forskriften framstår som vesentlig endret fra forrige runde. Formålet er i § 2 definert som "å fremme audiovisuelle produksjoner som kulturuttrykk og bidra til kompetanseheving i den norske filmbransjen gjennom å legge til rette for utenlandske audiovisuelle produksjoner i Norge". I § 6 går det fram at søkeren må være et uavhengig produksjonsforetak etablert i Norge, et annet EØS-land eller Sveits, og som er registrert i det norske foretaksregisteret. Samproduksjoner er utelukket gjennom § 6 siste punktum, og det er ingen krav til bruk av norsk kompetanse eller ressurser knyttet til filmproduksjon. Vi kan ikke se at dette bidrar til å oppfylle formålet i § 2.

Samlet framstår dette etter vårt syn som en næringsstøtte. Slik støtte bør prinsipielt være knyttet til Næringsdepartementet, og forvaltes av et annet organ enn NFI. Dersom en slik ordning likevel skulle legges til NFI, vil vi påpeke enkelte prinsipielle svakheter ved utformingen.

Tilskuddets størrelse og saksbehandlingen er omtalt i §§ 7 og 8. Slik disse er utformet framstår dette som en automatisk tilskuddsordning. Det enkelte tilskuddet kan begrenses gjennom hvilke kostnader som godkjennes (§7) og en øvre grense for produksjonen (§8). Likevel ligger det i § 7 andre ledd en føring om at tilskuddet skal tilsvare 15 % av regnskapsførte kostnader i Norge, eks mva, dersom det ikke foreligger "særlige tilfeller", se siste ledd.

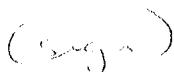
Det framgår ingen samlet avgrensing i form av budsjettamme eller annet tak. Dette vil si at alle som oppfyller de tekniske kravene i § 6 vil ha krav på tilskudd. Det er også kun tillagt Norsk filminstitutt å utforme forskrifter med prinsipper for behandling og prioritering. Disse prinsippene kan likevel ikke være i strid med eller begrense forskriftens innhold.

Tallet på tilskudd kan etter vårt syn derfor bli vanskelig å avgrense. Ved et høyt antall kvalifiserte søkere, vil utbetalinger etter denne forskriften slik kunne komme i konkurranse og i verste fall gå på beskostning av ikke-automatiske tilskudd som skal gis etter Forskrift om audiovisuelle produksjoner. Styret i NFI kan ikke sikre det produksjonsvolum av norsk film som er fastsatt i Filmmeldingen dersom tilskudd til utenlandske produksjoner fastholdes som en automatisk ordning.

Etter vårt syn gjør dette forskriften lite egnet til å bidra til kompetanseheving i den norske filmbransjen, og kan i praksis være i konflikt med § 1-2 i den audiovisuelle forskriften om å "bidra til et profesjonelt og sterkt miljø for audiovisuell produksjon i Norge".

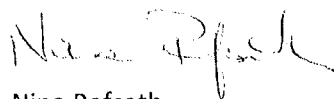
Strukturelt burde forskriften utformes i størst mulig samsvar med forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner. Det gjelder både definisjoner og rekkefølge av paragrafene. Dette er mindre endringer som vi velger å ikke kommentere enkeltvis. Forskriften gir videre NFI hjemmel til å fastsette nærmere regler i underliggende forskrifter. Vi mener at dette er en uhensiktsmessig regelverksteknikk, særlig tatt i betraktning at det dreier seg om en lite omfattende forskrift på 12 paragrafer. En oppdeling av regelverket i forskrift og underliggende forskrift vil etter vår mening gjøre regelverket lite brukervennlig. De nærmere regler om unntak, krav til søknad, prioritering av søknader osv, bør etter vår mening tas inn i Kultur- og kirkedepartementets forskrift.

Med vennlig hilsen

Kristenn Einarsson

Styreleder

Nina Refseth

direktør